

บทที่ 4

ชีวิตของคนโสด

ในการศึกษาเรื่อง” การตัดสินใจอยู่เป็นโสดของผู้หญิงในยุคโลกาภิวัตน์” ผู้ศึกษาได้เลือกประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นผู้หญิงที่ครองตัวเป็นโสด ยังไม่เคยมีครอบครัว ยังไม่เคยแต่งงาน ยังไม่เคยจดทะเบียนสมรสมาก่อน และในปัจจุบันยังไม่มีครอบครัว ยังไม่แต่งงาน และยังไม่ได้จดทะเบียนสมรส เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงตัดสินใจที่จะครองตัวเป็นโสดและการดำเนินชีวิตของผู้หญิงโสด การศึกษาในครั้งนี้จึงจะต้องศึกษาไปถึงรายละเอียดที่มาของภูมิหลังของประชากรที่ศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบถึงมุมมอง วิถีคิด ประสบการณ์ชีวิต นำไปสู่เรื่องราวชีวิตของผู้หญิงที่ครองตัวเป็นโสด โดยผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและได้นำเสนอโดยมีรายละเอียดดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติส่วนตัว ภูมิหลังของผู้หญิงโสด ตลอดจนการเลี้ยงดูของพ่อแม่และความสัมพันธ์ในครอบครัว
2. ปัจจัยของการอยู่เป็นโสดของผู้หญิงที่ครองตัวเป็นโสด
3. ทักษะคติต่อการอยู่เป็นโสดของตนเอง การอยู่เป็นโสดกับการแต่งงาน และค่านิยมของสังคม

ตารางที่ 4

ข้อมูลเบื้องต้นของประชากรที่ศึกษา : ผู้หญิงที่ครองตัวเป็นโสด

ชื่อ *	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ (บาท)	ที่พักอาศัย	การคบ เพื่อนต่างเพศ
พี่พิม	42	ปริญญาตรี	นักกายภาพบำบัด	19,500	อยู่หอคนเดียว	ไม่เคย
พี่หลิว	44	ปริญญาตรี	นักเทคนิคการแพทย์	33,000	อยู่กับพ่อแม่	เคย
พี่จิว	40	ปริญญาโท	นักเทคนิคการแพทย์	26,500	อยู่กับน้องสาว	ไม่เคย
พี่แอน	45	ปริญญาตรี	พยาบาล	25,000	อยู่หอคนเดียว	ไม่เคย
พี่เอ	43	ปริญญาตรี	เภสัชกร	26,500	อยู่กับพ่อแม่	ไม่เคย
พี่ต้อย	41	ปริญญาตรี	ข้าราชการ	25,000	อยู่กับพี่ชาย	ไม่เคย
พี่ตูน	44	ปริญญาตรี	ข้าราชการ	18,000	อยู่กับพ่อแม่	เคย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ชื่อ *	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ (บาท)	ที่พักอาศัย	การคบ เพื่อนต่างเพศ
พีน้า	47	ปริญญาตรี	ข้าราชการ	18,000	อยู่กับพ่อแม่	เคย
พีนก	46	ปริญญาตรี	ข้าราชการ	23,000	อยู่กับแม่	ไม่เคย
พีเอ๋	42	ปริญญาตรี	ข้าราชการ	18,000	อยู่กับเพื่อน	ไม่เคย
พียา	40	ปริญญาตรี	พนักงานธนาคาร	35,000	อยู่กับแม่	เคย
พีไก่อ	42	ปริญญาตรี	พนักงานธนาคาร	34,000	อยู่คนเดียว	ไม่เคย
น้ำอิน	55	ปริญญาตรี	พนักงานบริษัท	25,000	อยู่กับพี่ชาย	ไม่เคย
พีโย	46	ปริญญาตรี	พนักงานบริษัท	19,000	อยู่กับญาติ	ไม่เคย
พีฝ้าย	48	ปริญญาตรี	พนักงานบริษัท	29,000	อยู่คนเดียว	ไม่เคย
พีกุ้ง	53	มัธยม 6	ธุรกิจส่วนตัว	45,000	ครอบครัว	ไม่เคย
พีแดง	40	ปริญญาตรี	ธุรกิจส่วนตัว	50,000	อยู่กับพ่อแม่	ไม่เคย
พืหวาน	47	ปริญญาตรี	ธุรกิจส่วนตัว	65,000	อยู่กับแม่	เคย
พืหมู	43	ปริญญาตรี	ธุรกิจส่วนตัว	50,000	อยู่กับลูกน้อง	เคย
พืกล้วย	49	ประถม 6	ธุรกิจส่วนตัว	55,000	อยู่กับลูกน้อง	ไม่เคย

* ชื่อที่ปรากฏเป็นนามสมมุติ

ข้อมูลโดยละเอียดของผู้หญิงที่ครองตัวเป็นโสด

1. พืพิม

อายุ 42 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดนครปฐม มีพี่น้อง 3 คน พืพิมเป็นพี่คนโตและมีน้องชายอีก 2 คน ครอบครัวมีเชื้อสายจีน พ่อกับแม่อยู่ด้วยกัน แต่พ่อไม่ค่อยได้รับผิดชอบครอบครัวเท่าไร เรื่องของครอบครัวจึงตกเป็นหน้าที่ของแม่เกือบจะทั้งหมดทั้งงานบ้าน การเลี้ยงดูลูก และการหาเงินเข้าบ้าน บ้านพืพิมทำสวนกล้วยไม้ขาย ส่วนน้องชายทั้ง 2 คนก็ไม่ค่อยได้ช่วยทางบ้านเลย งานทั้งหลายจึงตกอยู่กับแม่และพืพิมที่เป็นลูกสาว พ่อเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก็ได้ย้ายมาอยู่กับลุงที่กรุงเทพฯ พืพิมเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นนักร้องภาพบำบัด อยู่ที่กรุงเทพฯ โดยเช่าหออยู่ตามลำพัง เงินเดือนประมาณ 14,500 บาท วันหยุดก็จะรับเคสพิเศษทำที่

บ้านผู้ป่วยรายได้เพิ่มอีกเดือนละ 5,000 บาทต่อเดือนพี่พิมจะต้องจ่ายค่าเช่าห้องเดือนละ 3,500 บาท ส่งให้แม่เดือนละ 5,000 บาท ใช้งบเดือนละ 6,000 บาท ที่เหลือจะเก็บสะสมไว้ ตอนนี้ น้องชายคนที่ 2 แต่งงานแล้ว น้องชายคนที่ 3 ยังไม่ได้แต่งงานก็ยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่

พี่พิมบอกว่าการที่เธออยู่เป็นโสดเพราะว่ากลัวที่จะได้ผู้ชายอย่างพ่อและน้องชายทั้งสองคนมาเป็นสามี กลัวที่จะต้องทุกข์ใจและลำบากแบบแม่ พี่พิมจึงไม่เคยมีแฟนเลยทั้งที่ก็มีคนมาจีบหลายคน พี่พิมมองว่าการอยู่เป็นโสดนั้นสบายไม่ต้องไปบริการใคร ไม่ต้องรับผิดชอบอะไร ส่วนการแต่งงานนั้นมองว่ามันทำให้ชีวิตมีภาระผู้หญิงต้องรับผิดชอบทุกอย่างในบ้าน และก็เป็นเรื่องที่ดีที่พ่อกับแม่ของพี่พิมไม่ได้บังคับให้ต้องแต่งงาน แต่ก็มีคนทั่วไปที่รู้จักก็มาถามว่าทำไมถึงไม่แต่งงาน ซึ่งพี่พิมก็ไม่ได้ให้ความสนใจอะไรมากนักและมักจะตอบว่า “สบายดีที่ได้อยู่คนเดียว” และไม่ได้คิดว่าการอยู่เป็นโสดจะเป็นเรื่องที่น่าอาย ไม่รู้สึกที่ตัวเองนั้นมีปมด้อย ไม่เหงาเพราะถ้าไม่ทำงานก็จะไปออกกำลังกายหรือไม่ก็นัดเพื่อนหรือรุ่นน้องที่เป็นโสดไปเที่ยว ในอนาคตพี่พิมวางแผนชีวิตไว้ว่าจะต้องเก็บเงินไว้ให้ได้มาก ๆ แต่ก็ไม่ได้รู้สึกเครียดอะไรค่อย ๆ เก็บไปเพราะอยู่คนเดียวส่งให้แม่นิดหน่อยเพราะที่บ้านมีสวนให้เช่า ถ้าเจ็บป่วยก็มีสวัสดิการของโรงพยาบาล ถ้าแก่มาก ๆ คงจะต้องไปอยู่กับหลาน

2. พี่หลิว

อายุ 44 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดกรุงเทพฯ มีพี่น้อง 3 คน เป็นผู้หญิง 2 คน พี่หลิวเป็นคนกลางและมีน้องชายอีก 1 คน ครอบครัวมีเชื้อสายจีน พี่สาวคนโตและน้องชายแต่งงานไปแล้ว พี่หลิวยังอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ ครอบครัวของพี่หลิวรักใคร่กันดีพ่อกับแม่เลี้ยงลูกทุกคน ใครอยากเรียนอะไรก็เรียน อยากทำอะไรก็ไม่บังคับ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพนักเทคนิคการแพทย์ เงินเดือนประมาณ 25,000 บาท ถ้ามีวันหยุดไม่ต้องเข้าเวรก็จะไปรับทำพาร์ททามโรงพยาบาลเอกชนรายได้เพิ่มอีกประมาณเดือนละ 8,000 บาท รายจ่ายแต่ละเดือนก็จะให้พ่อกับแม่คนละ 5,000 บาท และพี่หลิวใช้จ่ายส่วนตัวประมาณ 10,000 บาทให้หลาน ๆ ประมาณ 3,000 บาท

พี่หลิว บอกว่าเหตุผลที่ตัดสินใจอยู่เป็นโสดเพราะในอดีตตอนที่พี่หลิวกำลังเรียนอยู่ ได้คบกับผู้ชายคนหนึ่งเขาคอยดูแลเอาใจใส่อย่างดีและพี่หลิวก็รักเขามากด้วยเพราะไม่เคยมีแฟนมาก่อน คิดว่าคนนี้เป็นคนที่ใช่แน่นอนแล้ว หลังจากเรียนจบก็ยังคงคบกันมาเรื่อย ๆ ได้ประมาณ 3 ปี เขาก็มาขอเลิกโดยที่ไม่ได้บอกเหตุผลอะไร แต่ตอนหลังมีคนมาบอกพี่หลิวว่าแฟนพี่หลิวมีแฟนใหม่เป็นเด็กที่ทำงานเดียวกัน พี่หลิวไม่เคยเสียใจเรื่องอะไรมากเท่านี้มาก่อนเลยชีวิตเรรวนไปเลย

ช่วงหนึ่ง ทำให้ไม่คิดที่จะคบใครใหม่กลัวที่จะผิดหวังซ้ำอีก พี่หลิวมองว่าการอยู่เป็นโสดเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะได้ไม่ต้องมาเสียใจเหมือนในอดีตอีก ตอนที่พี่หลิวอายุประมาณ 30 ต้น ๆ พ่อกับแม่ก็เคยคิดที่จะพาเธอไปดูตัวที่มีแม่สื่อติดต่อกับให้แต่พี่หลิวไม่เอาพ่อกับแม่ก็เลยไม่บังคับ เวลามีคนถามว่าทำไมไม่แต่งงานก็มักจะตอบว่า” ซอบบิสระ ไม่อยากมีห่วง” ไม่กล้าเล่าให้ใครฟังว่าถูกบอกเลิก มีคนถามหลาย ๆ คนเข้าบางที่ก็เก็บมาคิดเหมือนกัน ก็แก้ปัญหาด้วยการทำใจบอกตัวเองว่า” อยู่คนเดียววนะดีแล้ว” แต่ก็ไม่รู้สึกเหงาอะไรเพราะจะชวนพ่อกับแม่ไปเที่ยวหรือก็ไม่ก็ไปทำบุญเสมอที่มีโอกาส พี่หลิว วางแผนชีวิตในอนาคตไว้ว่าคงจะไม่คิดที่จะแต่งงานแล้ว ก็คงจะฝากชีวิตไว้ที่หลาน หากเจ็บป่วยก็มีสวัสดิการของโรงพยาบาล

3. พี่จิว

อายุ 40 ปี ภูมิลำเนาจังหวัด กำแพงเพชร ความสัมพันธ์ในครอบครัวดี พ่อกับแม่ประกอบอาชีพค้าขายผลไม้ พ่อเป็นคนอารมณ์ดี ส่วนแม่เป็นคนอารมณ์เย็น พ่อกับแม่แทบจะไม่เคยทะเลาะกันเลยทำให้พี่จิวกับน้องมีความสุขมากเวลาอยู่บ้าน พี่จิวมีพี่น้อง 2 คนเป็นผู้หญิงทั้งคู่ เธอเป็นคนโต พี่จิวย้ายมาเรียนที่กรุงเทพฯ ตอนเรียนมหาวิทยาลัย จบการศึกษาระดับปริญญาโท ประกอบอาชีพนักเทคนิคการแพทย์ที่โรงพยาบาลเอกชน เงินเดือน 19,000 บาท รับทำพารท์ทามที่โรงพยาบาลด้วยรายได้เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 7,500 บาท รวมแล้วรายได้ก็ประมาณ 26,500 บาท ก็ส่งกลับไปให้พ่อกับแม่ใช้เดือนละ 6,000 บาท ตอนนีพี่จิวอาศัยอยู่กับน้องสาวที่แต่งงานแล้วก็ย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพฯ จะช่วยค่าน้ำ-ค่าไฟและก็ให้หลานประมาณเดือนละ 2,500 บาท ที่เหลือก็จะไว้ใช้จ่ายส่วนตัวค่อนข้างมากเพราะว่าชอบแต่งตัวก็จะหนักไปทางเสื้อผ้า รองเท้า มีความสุขที่ได้แต่งตัวสวย ๆ และจะแบ่งเก็บไว้ในธนาคารแค่เดือนละ 3,000 บาท

สาเหตุที่ตัดสินใจอยู่เป็นโสด พี่จิวบอกว่าจะ เป็นพรหมลิขิตที่เกิดมาไม่มีคู่ เพราะก็ไม่ได้ปิดตัวเองแต่ก็ไม่มีใครเข้ามาจีบเลย แต่พี่ก็เฉย ๆ แต่ผ่านมาจนอายุ 40 แล้วก็คิดว่าคงจะไม่มีแล้วละ ทำใจได้ที่จะไม่แต่งงานเพราะมีครอบครัวที่ดีให้ความรักแก่พี่จิวโดยที่ไม่รู้สึกว่าจะต้องอยู่คนเดียว มีหน้าที่การงานที่ดีทำ มีรายได้ที่สามารถอยู่คนเดียวได้มีเพื่อนฝูงที่ใช้ชีวิตโสดเหมือนกัน ที่เข้าใจกัน ก็เลยไม่มีปัญหาในการอยู่เป็นโสด และชีวิตโสดก็ทำให้พี่จิวมีอิสระดี พี่จิวบอกว่าการแต่งงานในความเห็นของเธอก็ดีนะ มีเพื่อนคู่คิดถ้าได้สามีดี แต่ถ้าได้สามีไม่ดีก็คงจะแยก็ทำตามบุญตามกรรมแล้วแต่ใครจะทำมา สำหรับเธอคงจะไม่ได้ทำบุญทำกรรมร่วมกับใครมาเลยไม่มีคู่ สำหรับการอยู่เป็นโสดบางทีมันก็มีทั้งดีและไม่ดี ที่ดีก็อิสระ ไม่มีภาระไม่ต้องเครียดเรื่องสามีและลูก ที่ไม่ดีบางทีก็อยู่คนเดียวก็ต้องคิดคนเดียว อาจจะเหงาบ้าง เมื่อก่อนบางทีพ่อแม่ก็เอ่ยปากถามเรื่อง

แต่งงานบ้าง แต่พี่จิวก็บอกว่า”ก็มันยังไม่มีคนเข้ามาจะให้แต่งงานกับใคร” นานเข้าพอกับแม่ก็เลิกถามไปเอง ส่วนคนรอบข้างที่รู้จักก็ถามบ่อยว่าทำไมไม่แต่งงานหน้าตาที่ดีไม่น่าจะโสดเลย แต่เธอก็ไม่ได้มีความทุกข์หรือกลัวใจ เธอจะตอบคนที่มาถามไปว่า “เนื้อคู่ยังไม่เกิดเลย” สำหรับในอนาคตเธอก็คิดว่าคงจะลาออกจากงานตอนอายุสัก 55 แล้วกับไปอยู่กับพ่อแม่ และคงจะไม่แต่งงานแล้ว เพราะอายุมากแล้ว แล้วก็คงจะเก็บสะสมเงินไว้ให้มากกว่านี้แล้วก็คงจะให้หลานเลี้ยงเมื่อแก่ เรื่องเจ็บป่วยก็มีประกันสังคมของโรงพยาบาล

4. พี่แอน

อายุ 45 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดสุพรรณบุรี ครอบครัวอยู่ด้วยกัน 5 คน เป็นครอบครัวที่อบอุ่นมีพี่น้องผู้หญิงหมด 3 คน พี่แอนเป็นคนสุดท้อง พ่อกับแม่มีอาชีพค้าขาย พ่อกับแม่หวังที่จะให้ลูกทุกคนเรียนจบมหาวิทยาลัย พ่อทุกคนเรียนจบ ม.ปลายจบพ่อก็จะส่งให้เข้ามาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ มาอยู่กับป้าแต่พี่แอนเรียนพยาบาลเลยอยู่หอของโรงพยาบาล พ่อพี่คนโตเรียนจบก็แต่งงานอยู่ที่กรุงเทพฯ ส่วนพี่สาวคนที่ 2 ยังไม่ได้แต่งงานก็กลับไปอยู่กับพ่อแม่ พี่แอนจบ การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพยาบาลอยู่โรงพยาบาลรัฐ เงินเดือน 17,000 บาท และก็มีรับเฝ้าไข้พิเศษนอกเวลารายได้ประมาณเดือนละ 5,000 บาท และมีรายได้เสริมจากการขายตรงอีกเดือนละประมาณ 3,000 บาท รวมรายได้ 25,000 บาท ปัจจุบันพี่แอนอยู่หอของทางโรงพยาบาลกับเพื่อน ๆ ที่เป็นโสดเหมือนกัน แต่ละเดือนพี่แอนใช้จ่ายประมาณเดือนละ 6,000 บาท เท่านั้น เพราะไม่ต้องส่งให้พ่อแม่ ที่โรงพยาบาลมีสวัสดิการให้พยาบาลอยู่หอฟรีและทานอาหารฟรี เงินที่เหลือก็จะเก็บ แต่แต่ละปีก็จะเอาเงินที่เก็บไว้ไปเที่ยวต่างประเทศกับเพื่อน ๆ พี่แอนบอกว่าพี่แอนเป็นคนชอบเที่ยวมากแต่ไม่ค่อยมีเวลาไปเพราะฉะนั้นช่วงหน้าหนาวของทุกปีจะลาพักร้อนไปเที่ยวต่างประเทศไปเลย

พี่แอนบอกว่าไม่ได้ปิดกั้นตัวเอง แต่เวลาผ่านไปก็ยังไม่มีการมาสานสัมพันธ์ที่จริงจังเลย มีแต่เข้ามาจีบนิดหน่อยแล้วก็ผ่านไป ซึ่งบางคนเธอก็รู้สึกชอบเขานิดหน่อยเหมือนกันแต่ไม่ได้แสดงออกได้แต่เก็บไว้ในใจเพราะดูเหมือนว่าจะมาจีบเธอเล่น ๆ เท่านั้น จนมาถึงตอนนี้ที่พี่แอนอายุ 45 ปีแล้วคิดว่าคงจะไม่หาใครเข้ามาแล้ว เพราะในแต่ละวันงานมีงานมากถ้าไม่ติดเวรจะกลับไปนอน นาน ๆ ทีถึงจะชวนเพื่อนไปเที่ยวซักที พี่แอนมองว่าการเป็นโสดก็สบายดี และก็ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน พี่แอนสามารถหาเลี้ยงตัวเองได้ ทางบ้านก็ไม่ได้ว่าอะไรที่ไม่ได้แต่งงาน แต่ตอนที่อายุยังไม่มากเท่านั้นทางบ้านก็มีมาเร่งรัดบ้างนิดหน่อย แต่พี่สาวคนที่ 2 ที่อยู่กับพ่อแม่จะโดนมากหน่อย พี่แอนจะโดนเร่งให้แต่งงานก็ตอนกลับไปเยี่ยมบ้านเท่านั้น แต่ปัจจุบันพอกับแม่ก็ให้

กำลังใจว่าไม่แต่งงานก็ไม่เป็นไรพอกับแม่เลี้ยงได้และเดี๋ยวนี้ก็มองว่าเป็นโชคที่ดีจะได้มีเวลามาอยู่กับพ่อแม่เพราะถ้ามีวันหยุดหรือไม่ต้องขึ้นเวรก็จะขับรถกลับไปอยู่กับพ่อแม่มากขึ้น ส่วนการแต่งงานเมื่อก่อนมองว่าแต่งงานดีจะได้มีเพื่อนคู่คิด ไม่เหงา เกิดมาเป็นผู้หญิงก็ควรจะแต่งงาน แต่พอมาเดี๋ยวนี้พี่แอนกลับคิดว่าการแต่งงานทำให้คนมีภาระเช่นเพื่อน ๆ ที่แต่งงานมีครอบครัว รู้สึกว่าเพื่อน ๆ จะไม่ค่อยมีความสุขบางคนก็ลุ่มเรื่องเงินไม่พอใช้ ลุ่มเรื่องลูก เธอคิดว่าโชคดีแล้วที่ไม่ได้แต่งงาน ในบางครั้งก็มีคนมาถามว่าทำไมไม่แต่งงาน เธอก็จะตอบด้วยความมั่นใจว่า” อยู่เป็นโสดสุขแสนจะสบายใจจะไปหาห่วงมาผูกคอทำไม” เวลามีปัญหาอะไรก็จะปรึกษาพ่อแม่ หรือแม่ก็เพื่อนสนิทที่ยังไม่ได้แต่งงานเหมือนกัน ในอนาคตก็วางแผนไว้ว่าจะเก็บเงินแล้วจะไปเที่ยวกับเพื่อนที่เป็นโสดด้วยกัน อาจจะย้ายมาอยู่ด้วยกัน ถ้าเจ็บป่วยก็ใช้สวัสดิการของโรงพยาบาล แต่ถ้าแก่มาก ๆ คงจะไปอยู่กับพี่สาวที่บ้านหรืออาจจะไปอยู่กับหลาน

5. พี่เอ

อายุ 43 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดกรุงเทพฯ มีพี่น้องผู้หญิง 2 คน พี่เอเป็นคนโต พี่เอบอกว่าครอบครัวมี 4 คน พ่อกับแม่อยู่ด้วยกัน พ่อรับราชการทหาร แม่เป็นแม่บ้าน ทุกคนในบ้านต้องเชื่อฟังพ่อคนเดียว พ่อเป็นคนเข้มงวดและเจ้าระเบียบมากโดยเฉพาะกับลูกที่เป็นลูกสาว 2 คน จะไปไหนก็จะไปรับไปส่งจะกลับบ้านก็ต้องตรงเวลา ยิ่งกับเรื่องเพื่อนต่างเพศพ่อจะเข้มงวดมากเป็นพิเศษน้องสาวกว่าจะได้แต่งงานก็คบกันมาจะ 10 ปีถึงได้แต่ง แต่งแล้วก็ย้ายไปอยู่ข้างนอกเพราะพ่อจะไปเข้มงวดกับน้องเขยด้วยเลยต้องย้ายออก พี่เอจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเภสัชกรที่โรงพยาบาลรัฐ มีเงินเดือนประมาณเดือนละ 20,000 บาท และก็เปิดร้านขายยาที่บ้านด้วยตอนเลิกงานและในวันหยุดก็มีรายได้เพิ่มเติมประมาณเดือนละ 6,500 บาท รวมแล้วแต่ละเดือนก็จะได้ประมาณเดือนละ 26,500 บาท พี่เอจะแบ่งเป็นค่ากับข้าวและให้แม่ใช้ด้วยเดือนละ 15,000 บาท ส่วนพ่อไม่ยอมรับเงินจากพี่เอเพราะพ่อก็มีเงินเดือนข้าราชการบำนาญอยู่แล้ว พี่เอก็ใช้ส่วนตัวบ้างและก็เก็บออม

พี่เอบอกว่าที่ตัดสินใจเป็นโสดเพราะ พี่เอเห็นคู่ของน้องสาวแล้วถอดใจดีกว่าไม่คิดจะมีแฟนกลัวหาไม่ได้เพราะมองแล้วว่าพี่เอต้องดูแลพ่อแม่เพราะไม่มีใครแล้วถ้าแต่งงานแฟนพี่เอก็ต้องมาอยู่ที่บ้านเดียวกันด้วย ซึ่งก็คงอยู่ด้วยกันไม่ได้แน่นอนพี่เอเป็นลูกบางที่ยังแทบทนไม่ได้กับความเจ้าระเบียบ เข้มงวดของพ่อเลย ไม่เสียดีกว่า พี่เอก็เลยเป็นโสดมาจนทุกวันนี้ ก็มีคนมาจีบบ้างแต่ก็ไม่สานความสัมพันธ์ แล้วเธอก็ชินแล้วที่ต้องอยู่คนเดียวไม่เหงาหรือมีความทุกข์อะไร แต่ถ้าแต่งงานอาจจะมีความทุกข์ก็ได้ พ่อนั้นก็ไม่ได้ว่าอะไรที่ลูกสาวไม่แต่งงาน แต่แม่ก็จะถาม

บ้างแต่ก็เข้าใจที่พี่เอเลือกที่จะไม่แต่งงานดีกว่า พี่เอคิดว่าการแต่งงานมันต้องดูหลาย ๆ อย่างถ้า แต่งแล้วทุกข์ก็อยู่คนเดียวดีกว่า เวลามีคนมาถามว่าทำไมไม่แต่งงานก็ไม่ได้มีความรู้สึกว่าจะเสีย หน้าหรือว่าเรามีความผิดปกติอะไร ก็จะบอกเขาไปว่า “อยู่คนเดียวก็มีความสุขดี คนเดียวนี่เขาก็ ใสดั่งเยอะ” แล้วเราก็สามารถดูแลตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น ถ้าเจ็บป่วยไม่สบายก็เบิก ราชการได้ ในอนาคตถ้าแก่ตัวลงก็คงจะไปอยู่วัดหรือไม่ก็ให้หลานเลี้ยง

6. พี่ต้อย

อายุ 41 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพี่น้อง 5 คน คนโตเป็นผู้ชายคนเดียว ที่เหลืออีก 4 คนเป็นผู้หญิง พี่ต้อย เป็นคนที่ 2 พ่อกับแม่เปิดร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้าง พ่ออยาก ให้ ลูกเข้ารับราชการสักคนเพราะฉะนั้นพ่อพี่ชายเรียนจบม.ปลายก็มาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ อยู่กับญาติ ของพ่อ พ่อพี่ต้อยต้องมาเรียนที่กรุงเทพฯ ก็เลยมาเช่าหออยู่กับพี่ชาย พี่ต้อยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ก็เลยสอบเข้ารับราชการพอสอบได้ก็เลยอยู่กรุงเทพฯ อยู่กับครอบครัวของน้องสาว ส่วนพี่ชายกลับไปช่วยพ่อกับแม่ดูแลกิจการต่อ เงินเดือนที่พี่ต้อยรับราชการได้เดือนละ 15,000 บาท รวมกับที่พี่ชายส่งให้ทุกเดือน ๆ ละ 10,000 บาท แต่ละเดือนพี่ต้อยจะมีรายได้ 25,000 บาท ในแต่ ละเดือนพี่ต้อยจะใช้จ่ายส่วนตัวเดือนละ 10,000 บาท ให้น้องสาวและหลานประมาณ 5,000 บาท ที่เหลือก็จะเก็บไว้ใช้ยามจำเป็น

พี่ต้อยบอกว่าสาเหตุที่เธออยู่เป็นโสดเพราะตอนยังเด็กอายุประมาณ 8-9 ขวบ พี่ต้อย โดนพี่ผู้ชายที่อยู่บ้านใกล้กันลวนลามทางเพศ ซึ่งตอนนั้นพี่ต้อยก็ยังไม่รู้ว่าการที่โดนทำอย่างนั้น เขาเรียกว่าการลวนลามทางเพศแต่พี่ต้อยก็รู้สึกได้ว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ดี และก็ไม่ได้กล้าบอกใครกลัว และอายหลังจากนั้นก็ไม่ได้ไปเล่นที่บ้านนั้นอีกเลย จากเหตุการณ์ตอนพี่ต้อยยังเด็กทำให้ฝังใจและกลัว ผู้ชายทำให้ไม่อยากมีแฟนไม่อยากแต่งงาน พี่ต้อยคิดว่าการแต่งงานเป็นสิ่งที่น่ากลัวขออยู่เป็นโสด ดีกว่า พ่อกับแม่ก็พยายามที่จะพูดให้พี่ต้อยแต่งงาน แต่พี่ต้อย ก็ปฏิเสธบอกว่า “ขอหนูอยู่เป็น โสดเถอะหนูสบายใจดีและก็อยู่กับน้องช่วยเลี้ยงหลานตอนแก่เดี่ยวหลานมันก็เลี้ยงหนูเองแหละไม่ ต้องเป็นห่วง” ในอนาคตก็คงจะไม่คิดที่จะแต่งงาน ถ้าแก่ก็คงจะอยู่กับหลาน ตอนนี้ก็ช่วยน้องสาว เลี้ยงหลาน ถ้ามีวันหยุดก็จะกลับเยี่ยมพ่อแม่บ้าง

7. พี่ตูน

อายุ 44 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดกรุงเทพฯ มีพี่น้อง 3 คน พี่ตูนเป็นน้องสาวคนเล็ก มีพี่ชายคนโตและพี่สาวคนกลาง พ่อรับราชการ แม่เป็นพยาบาล พ่อกับแม่เป็นคนใจดีรักและดูแลเอาใจใส่ลูกทุกคน พี่ 2 คนแต่งงานกันไปหมดแล้ว จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับราชการ เงินเดือน 18,000 บาท ปัจจุบันพี่ตูนอาศัยอยู่กับพ่อแม่

พี่ตูนเล่าว่า พี่ตูนก็เคยมีคนรักเหมือนกันเป็นลูกชายของเพื่อนพ่อเจอกันในงานกินเลี้ยงคุยกันถุกคอกก็เลยคบกันมาเรื่อย ๆ พ่อกับแม่ทั้ง 2 ฝ่ายก็รับรู้ แฟนพี่ตูนเป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรงพอคบกันได้ 5 ปี พี่ตูนรู้สึกได้ถึงเวลาสมควรที่จะแต่งงานได้แล้วเพราะอายุจะ 30 ปีแล้ว เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็แต่งงานกันไปหมดทุกคนแล้ว ก็เลยเอ่ยปากพูดกับแฟนถึงเรื่องแต่งงาน พี่ตูนเล่าว่าก็อายุเหมือนกันที่ต้องเป็นคนพูดก่อน แล้วเขาก็ตอบกลับมว่า รออีกหน่อยขอเก็บเงินอีกหน่อย พี่ตูนก็ตอบกลับไปว่าแต่งแล้วค่อยหาเพิ่มก็ได้ช่วยกันหา เขาก็บอกว่าไม่ได้หรอกอายุเขาจัดงานเล็ก ๆ ไม่ได้รออีกหน่อยแต่งอายุเลย 30 ไปก็ไม่เห็นเป็นอะไรเขาก็แต่งกันเยอะเยาะไป พี่ตูนก็เลยรออย่างที่เขาบอก แต่ก็ไม่ได้วิตกกังวลว่าเขาจะไปมีคนใหม่เพราะไม่เคยได้ยินหรือเห็นว่าเขาไปคบใครใหม่ ผ่านไปอีกประมาณ 2 ปีเขาก็ไม่มีทีท่าว่าจะพูดเรื่องแต่งงานเลย พี่ตูนก็เลยขอพูดกันตรง ๆ ว่ายังคิดที่จะแต่งงานกันอยู่ไหม มีปัญหาอะไรหรือเปล่าจะได้ช่วยกันแก้ไข เขาก็อึกอัก พี่ตูนก็เลยแกล้งพูดว่า “บอกความจริงมาเถอะไม่ชอบผู้หญิงไซ้ใหม่” ก็คิดว่าเขาจะรีบปฏิเสธ แต่เขาก็เงิบ พี่ตูนบอกว่า” ตอนนั้นที่เขาเงิบรู้สึกเหมือนฟ้าผ่า ใจหายไปเลยแล้วก็ร้องไห้ออกมาอยู่นาน เสียใจมาก เพราะเวลาที่คบกันมานานแล้วก็แน่ใจแล้วว่าคนนี่คือคู่ของเรา เขาก็บอกว่าที่มาบอกตอนนี้ก็เพราะเขาไม่อยากแต่งงานเพราะถ้าแต่งไปแล้วมารู้ทีหลังกลัวว่าพ่อของทั้ง 2 ฝ่ายที่เป็นเพื่อนกันจะผัดใจกันแต่ถ้าเลิกตอนเป็นแฟนคงจะไม่มีอะไร จากเหตุการณ์นี้พี่ตูนก็เลยไม่คิดที่จะคบผู้ชายอีกเด็ดจนตาย กลัวจะเจอกับคนที่ เป็นเกย์แล้วก็เห็นแก่ตัวด้วย พ่อกับแม่ที่แรก ๆ ก็เครียดเหมือนกันกลัวว่าพี่ตูนจะคิดมากจนไม่ยอมแต่งงาน แต่เธอก็บอกว่าไม่ได้คิดมากแล้วอยู่คนเดียวก็โอเค พ่อกับแม่ก็เข้าใจ พี่ตูนบอกว่าดีนะที่รู้ก่อนที่จะแต่งงานกัน ถ้ามารู้ทีหลังคงเสียใจมากกว่านี้แน่นอน เวลาใครมาถามว่าทำไมไม่แต่งงานก็จะตอบว่า “ยังไม่เจอเนื้อคู่” และตอนนี้เธอก็ทำใจที่จะอยู่เป็นโสดได้แล้วโดยมีความสุขมีเพื่อน ๆ ที่เข้าใจ มีพ่อแม่ที่น่ารัก มีพี่ ๆ ที่คอยให้คำปรึกษา มีหลาน ๆ ให้เลี้ยงชีวิตก็มีความสุขแล้ว ในอนาคตคงจะไม่แต่งงานแล้วคงจะอยู่กับพี่ และหลานไปเที่ยว ไปทำบุญ

8. พี่น้ำ

อายุ 47 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดกรุงเทพฯ พี่น้ำเป็นลูกสาวคนเดียว พ่อกับแม่เป็นข้าราชการทั้งคู่ เนื่องจากที่พี่น้ำเป็นลูกสาวคนเดียวพ่อกับแม่ก็เลยเลี้ยงแบบไขในหิน คอยดูแลแบบใกล้ชิด พ่อก็อยากให้พี่น้ำเป็นข้าราชการเหมือนพ่อกับแม่ พี่น้ำจบการศึกษาระดับปริญญาตรี เรียนจบก็สมัครเข้ารับราชการ เงินเดือน 18,000 บาท ปัจจุบันก็ยังอาศัยอยู่กับพ่อและแม่

พี่น้ำบอกว่าก็ไม่ได้คิดว่าตัวเองจะต้องเป็นโสด เพราะก็เคยมีแฟนที่คบกันมา 2 คน แต่ก็มีเหตุให้ต้องเลิกกัน เพราะพี่น้ำคิดว่าตัวเองเป็นคนที่ไม่เอาใจยาก ชอบความสมบูรณ์แบบ ใครที่จะคบเป็นแฟนต้องเอาใจเก่ง การศึกษาดี บ้านต้องพอมีฐานะบ้าง ก็เลยไม่มีใครคบได้เลย และก็ยังไม่มีการเข้าเกณฑ์แต่พี่น้ำก็ไม่ได้ทุกข์อะไรมากมาย คิดว่าเดี๋ยวคนที่ใช่ก็คงจะมา แต่มันไม่ได้เป็นอย่างที่คิดรอมานานคนที่ใช่ก็ยังไม่มา จนมาถึงป้านี้ก็คิดว่าคงจะไม่มาแล้ว พี่น้ำบอกว่า “ในชาตินี้เขาคงไม่มาแล้วละ ไว้พี่ไปคอยเจอเขาชาติหน้าแล้วกัน” แรก ๆ พี่น้ำก็เครียดเพราะเพื่อน ๆ เขาก็มีครอบครัวกันไปหมดแล้วเหลือแต่พี่น้ำ ก็อาย เพื่อนถามใครต่อใครก็ถาม ก็ต้องคิดมากเป็นธรรมดา ทำไมทำเหมือนเป็นตัวประหลาด แต่พอพี่น้ำมีอายุมากขึ้นก็เริ่มชินใครมาถามก็ไม่ค่อยรู้สึกอะไรแล้ว ก็ตอบไปว่า เนื้อคู่ยังไม่เกิด แล้วก็เห็นตามข่าวหนังสือพิมพ์บ้าง ข่าวทีวีบ้างที่ผู้หญิงที่มีครอบครัวถูกทำร้ายจากสามี สามีไปมีเมียบ่อยบ้าง ก็เลยรู้สึกว่าเราอยู่คนเดียวก็มีความสุขดีนี่นา ส่วนพ่อกับแม่ที่แรกก็คงทำใจไม่ได้ที่พี่น้ำจะไม่แต่งงาน เพราะเป็นลูกคนเดียวไม่มีพี่น้องก็กลัวว่าเมื่อพ่อแม่ไม่อยู่แล้วพี่น้ำต้องอยู่คนเดียว แต่ก็พูดกับพ่อแม่ว่าก็ไม่ได้อยากเป็นโสดนะแต่มันไม่มีคนที่ใช่แล้วจะให้อยู่กับคนที่ไม่รักแล้วจะอยู่ด้วยกันได้ไง ก็ต้องเลิกกันอยู่ดี ถึงมีลูกแต่ถ้าลูกไม่เลี้ยงก็ทำอะไรไม่ได้ พี่น้ำก็บอกว่าไม่ต้องเป็นห่วงหรอกว่าตอนแก่จะไม่มีคนเลี้ยงก็หาเงินไว้มาก ๆ แล้วไปอยู่กับหลานคือลูกของลูกพี่ลูกน้องก็ได้ จนตอนนี้พ่อแม่ก็ไม่ได้ว่าอะไรแล้ว พี่น้ำวางแผนในอนาคตว่าจะต้องเก็บเงินไว้มาก ๆ คงจะไม่แต่งงานเพราะค้นพบแล้วว่า โสดนั้นอิสระ ไม่มีภาระแก่ก็คงจะไปอยู่กับหลาน

9. พี่นก

อายุ 46 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดจันทบุรี มีพี่น้อง 4 คน เป็นผู้หญิงหมดเลย พี่นกเป็นพี่คนโต พ่อพี่นกเสียชีวิตตั้งแต่พี่นกอายุได้ 10 ขวบ น้องสาวคนสุดท้ายต้องอายุแค่ 2 ขวบ พี่นกเลยต้องช่วยแม่เลี้ยงน้อง ๆ ด้วย ตอนพ่อยังอยู่แม่ก็จะเลี้ยงลูกอย่างเดียว เมื่อพ่อเสียแล้วแม่ก็ต้องทำสวนแทน แต่ก็ไม่ได้ทำมากเหมือนตอนพ่ออยู่ จะแบ่งให้คนอื่นเช่าที่ทำสวนด้วย แล้วก็ให้น้ำสาวมาเลี้ยง

พวกพื้กแทน แล้วพื้กก็เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพฯ อยู่หอพักกับเพื่อน ๆ พื้กจบการศึกษา ระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ รับราชการครู เงินเดือน 14,000 บาท และได้รับสอนพิเศษ ได้เพิ่มอีกเดือนละ 4,000 บาท ค่าเช่าสวนอีกเดือนละ 5,000 บาทรวมแล้วรายได้ประมาณเดือนละ 23,000 บาท น้องสาว 3 คนแต่งงานกันหมดแล้ว ตอนนีพื้กก็มาซื้อบ้านอยู่กับน้องสาวคนสุดท้าย และเอาแม่มาอยู่ด้วย ก็จะให้แม่ใช้เดือนละ 5,000 บาท ให้หลาน 2 คนอีก 2,000 บาท ที่เหลือก็จะเก็บไว้ใช้เองและก็เก็บสะสมไว้ในธนาคารเวลาว่างก็จะพาแม่ไปทำบุญ พาหลานไปเที่ยว ไปเที่ยวกับเพื่อนที่โสดเหมือนกันบ้าง

พื้กเล่าให้ฟังว่าตอนยังวัยรุ่นอยู่ตอนเรียนหนังสือในกลุ่มของเธอมีอยู่ประมาณ 5 คน ซึ่งก็น่าแปลกที่ในกลุ่มไม่มีใครที่มีแฟนเลย ไปไหนไปกันไปเป็นกลุ่มก็มีคนมาจีบพื้กบ้าง จีบเพื่อนบ้าง แต่ก็ไม่มีใครที่ตัดสินใจมีแฟนเลยซักคน ก็เคยถามกันอยู่บ้างว่าทำไมถึงไม่มีแฟนกันบ้าง ส่วนใหญ่ก็บอกว่าคบกันมีแต่ผู้หญิงก็ดีแล้วเข้าใจกันดีปรึกษากันได้ตลอด เวลาจะทำอะไรไม่ต้องพูดกันมากก็จะค่อยตามกันหมด และถ้ามีแฟนก็ต้องห่างเพื่อน ก็เลยไม่มีใครคิดมีแฟน พอเรียนจบต่างก็กลับไปเป็นครูที่ต่างจังหวัด 2 คน และ 2 คนนี้ก็แต่งงานไปแล้วเรียบร้อย ส่วนพื้กและเพื่อนอีก 2 คนที่เป็นคนกรุงเทพฯ ก็สมัครเป็นครูที่กรุงเทพฯ พื้กบอกว่า“พื้กกับเพื่อนอีก 2 คนก็ยังคบกันมาเรื่อย ๆ ไม่มีใครแตกกลุ่มไปมีคู่อื่น เวลาไปไหนก็ชวนกันไป 3 คนก็เลยไม่รู้สึกว่าเหงา มีปัญหาที่ปรึกษากัน” ส่วนแม่พื้กตกกังวลเหมือนกันนึกว่าพื้กเป็นพวกที่ชอบผู้หญิงด้วยกันเห็นมีแต่เพื่อนผู้หญิง แต่พื้กก็อธิบายให้แม่ฟังว่าชอบผู้ชายนะแต่ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องแต่งงานในเมื่อเราอยู่เป็นโสดก็สะดวกดี ไม่ได้อยู่คนเดียวเพื่อน ๆ ก็มีและก็หาเลี้ยงตัวเองได้ เงินก็มีใช้ก็ไม่มี ความจำเป็นต้องแต่งงาน แม่ก็คงจะเข้าใจ ไม่เห็นว่าจะอะไรแล้ว กับเพื่อน ๆ ก็มีแซวกันบ้าง แต่พวกพื้กก็ไม่ได้เก็บมาใส่ใจ” ในอนาคตก็ตกลงกันแล้วว่าอาจจะย้ายมาอยู่ด้วยกัน 3 คนคอยดูแลกันไป หรือไม่ก็จะฝากชีวิตไว้กับหลาน ๆ

10. พี่เอ๋

อายุ 42 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดตรัง มีพี่น้อง 7 คน ผู้ชาย 4 คน ผู้หญิง 3 คน พี่เอ๋เป็นคนที 7 พ่อกับแม่มีอาชีพทำสวนยาง การเลี้ยงดูอิสระตามใจใครอยากจะทำอะไรตามใจ พี่เอ๋เลยขอพ่อมาเรียนที่กรุงเทพฯ มาอยู่หอกับเพื่อน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ รับราชการครู เงินเดือน 13,000 บาท และมีรายได้จากการขายตรงอีกเดือนละ 5,000 บาท ให้พี่ชายเช่าสวนยางอีกเดือนละ 3,000 บาท รวมแล้วรายได้ต่อเดือน 21,000 บาท ตอนนีเช่าหอ

อยู่กับเพื่อนรุ่นน้อง ค่าใช้จ่ายต่อเดือนทั้งค่าเช่าหอและค่าใช้จ่ายส่วนตัวประมาณ 12,000 บาท ที่เหลือก็จะเก็บไว้

พี่เอ้เล่าว่า ที่แรกพี่เอ้ก็ไม่ได้คิดที่จะเป็นโสดหรอกนะ แต่เห็นความเจ้าชู้ของพี่ชาย 2 คน แล้วสงสารพี่สะใภ้ พี่สะใภ้คนแรกนี่เป็นคนไม่ยอมใครด้วยพี่ชายคนโตไปไหนก็จะตามไปด้วย มีอยู่ครั้งพี่เอ้ตามไปด้วยพอเจอกันเท่านั้นแหละทะเลาะกันตรงนั้นเลยผู้หญิงอีกคนก็กระเจิงเลย เห็นแล้วรู้สึกสมเพชทั้งพี่ชายและผู้หญิงคนนั้น แต่แกก็ไม่เลิก ก็สงสารหลานด้วยพ่อแม่ทะเลาะกันลูกก็ไม่มีความสุข แต่ที่ยิ่งสงสารก็พี่สะใภ้อีกคน นี่เป็นคนเรียบร้อยไม่มีปากเสียง พี่ชาย ก็ยิ่งเอาใหญ่เลยบ้านไม่กลับ บางทีพี่เอ้ก็คิดที่จะยุให้เลิกกันเพราะสงสารพี่สะใภ้ที่มาเจอพี่เรา พี่เอ้ก็เลยคิดว่า จะไม่มีแฟนไม่แต่งงานเลยกลัวเจอแบบพี่ชาย 2 คน พี่เอ้ถือว่าใครมาเป็นสามีก็ต้องรักพี่คนเดียว ซึ่งคงจะหายากและก็คงหาไม่เจอ เลยไม่เสี่ยงดีกว่า เป็นโสดอยู่คนเดียวก็ดีอิสระดี ไม่มีภาระสบายดี ไม่มีการเสียใจเพราะสามีไปมีเมียอื่นด้วย พ่อกับแม่ก็เป็นห่วงเหมือนกันที่พี่เอ้เป็นโสด เพราะเหลือพี่เอ้คนเดียวที่ยังไม่ได้แต่งงาน เมื่อก่อนกับไปเยี่ยมบ้านที่ไรก็จะพูดทุกที แต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยได้ยินแล้ว คนทั่วไปก็มีเข้ามาถามมากกว่าทำไมไม่แต่งงาน พี่เอ้รู้สึกรำคาญมากแต่ไม่ได้แต่งงาน ไม่ได้ไปฆ่าใครตายซะหน่อย พี่ก็แก้ปัญหาด้วยการยิ้ม แล้วก็บอกว่า “กลัวได้คนไม่จริงใจ อยู่คนเดียวดีกว่า” ในอนาคตตอนแก่ก็คงต้องกลับไปทำสวนยางและอยู่กับหลานที่ตรง ให้หลานเลี้ยง

11. พียา

อายุ 40 ปี ภูมิลำเนา จังหวัดกรุงเทพฯ เป็นลูกคนเดียว ครอบครัวแตกแยกพ่อไปมีครอบครัวใหม่ ตั้งแต่พียายังเล็กแต่ก็ไม่ได้รู้สึกว่าขาดอะไร เพราะแม่เลี้ยงดูมาอย่างดี พียาอาศัยอยู่กับแม่ 2 คน แม่ทำงานรัฐวิสาหกิจเป็นคนหาเลี้ยงพียาคนเดียว แต่พียาก็ไม่ได้โกรธพ่อที่ทิ้งไป เพราะว่ายังเล็ก และแม่บอกว่าถ้าอยู่ด้วยกันไม่ได้ แยกกันอยู่ดีกว่า อยู่ด้วยกันไปก็ไม่มีความสุข พียา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ พนักงานธนาคาร เงินเดือน 35,000 บาท พียาให้แม่เดือนละ 10,000 บาท ถึงแม่จะมีเงินเก็บมากอยู่แล้วแต่พียาก็อยากจะให้ เหลือก็จะแบ่งใช้เองบ้างที่เหลือก็จะฝากบ้าง ซื้อกองทุนบ้าง

พียาเล่าให้ฟังว่า ตอนเรียนก็มีแฟนนะ พอเรียนจบก็คิดว่าจะแต่งงานกัน แต่พอเรียนจบแฟนพียาเป็นวิศวกรก็ต้องไปทำงานที่สิงคโปร์ 2 ปี แฟนก็ชวนแต่งงานแล้วจะได้ไปอยู่ที่นั่นพร้อมกันเลย แต่พียาเป็นห่วงแม่ที่อยู่คนเดียวพี่ก็เลยไม่ไปบอกว่าจะรอที่นี่ ก็คิดว่าแค่ 2 ปีเองเวลาสมัยนี้เร็วจะตาย อายุก็ยังไม่มากเดี๋ยวกลับมาแล้วแต่งงานก็ได้ ไปแรก ๆ ก็โทรหากันบ่อย คุยกันทาง อีเมลบ้าง พอนาน ๆ ไปงานของทั้ง 2 คนก็มาก ก็ไม่ค่อยได้ติดต่อกัน ผ่านไปซักปีกว่า ๆ แฟน

พี่ก็โทรมาขอเลิกเพราะเจอคนใหม่แล้วเป็นคนไทยเหมือนกันที่ไปเรียนต่อที่นั่น พี่ยกก็บอกว่าไม่เป็นไร อาจจะเสียใจบ้างไม่มากเพราะห่างกันไปนานด้วย แต่บางทีที่นึกถึงมันก็ยังคงรู้สึกไม่ดีอยู่ พี่ยกก็ตั้งหน้าตั้งตาทำงานมากขึ้นเพราะงานธนาคารมันต้องมีผลงานสม่ำเสมอถึงจะได้เลื่อนเงินเดือนก็ทำแต่งงานมาเรื่อย ๆ จนมาถึงปัจจุบันก็ยังไม่มีแฟนใหม่ ก็มีคนมาจีบบ้างแต่ก็ยังไม่ใช่ พี่ยกก็ชอบแล้วละที่จะอยู่คนเดียวจนจะอิสระเสรีดี ได้ทำงานที่ชอบ มีเวลาที่จะดูแลแม่อย่างเต็มที่และจะได้ไม่ต้องเสียใจอีก อยากจะทำอะไรทำ ดูแลตัวเองได้ไม่ต้องพึ่งพาใคร แม่ก็เป็นห่วงเหมือนกันเพราะก็มีกันอยู่ 2 คน ถ้าแม่ไม่อยู่แล้วกลัวว่าพี่ยกจะอยู่อย่างไร แต่พี่ยกก็บอกกับแม่ว่าเนื้อคู่คงจะไม่มีชาตินี้ถ้าไปมีโดยที่ไม่มีความสุขชั้นขออยู่เป็นโสดดีกว่า ส่วนตอนแก่ก็คงจะไปอยู่กับน้องสาวลูกพี่ลูกน้องที่สนิทกัน เจ็บป่วยก็มีประกันสังคม ประกันชีวิตและประกันสุขภาพ

12. พี่ไก่

อายุ 42 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดเชียงใหม่ มีพี่น้อง 2 คนเป็นผู้หญิงทั้งคู่ พี่ไก่เป็นน้องคนเล็ก พ่อกับแม่ทำสวนลำไย เนื่องจากเป็นลูกสาวทั้ง 2 คน พ่อกับแม่ก็จะห่วงมากหน่อยแต่ก็ตามใจ พี่ไก่กับพี่สาวอยากจะมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ พ่อกับแม่ก็อนุญาต โดยที่ให้พี่สาวคนโตมาเรียนก่อนมาอาศัยอยู่กับป้าพี่สาวแม่ พ่อพี่ไก่เรียนจบ ม.ปลายก็มาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ เหมือนกัน พี่ไก่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานธนาคาร เงินเดือน 32,000 บาท พี่ไก่เล่าว่า พ่อพี่สาวพี่ไก่เรียนจบก็ได้งานทำบริษัทพี่ไก่อก็เลยย้ายไปอยู่กับพี่สาวที่อพาทเมนต์ แล้วพี่สาวก็มีแฟนแล้วก็มีลูกโดยที่ไม่ได้แต่งงาน แล้วก็ให้พี่ไก่ปิดพ่อกับแม่ด้วยซึ่งตอนที่พี่สาวท้องพี่ไก่อก็ไม่ว่าพี่สาวท้องตอนไหนเพราะเห็นแต่คบกันเป็นแฟนเฉย ๆ แล้วก็เลยตามเลย พี่ไก่อก็บอกกับพี่สาวว่าให้แฟนเขาไปพูดกับพ่อแม่ แฟนพี่สาวก็ไม่ยอม พี่ไก่อก็เลยรู้สึกว่าผู้ชายนี้มันเห็นแก่ตัวจริง ๆ เอาแต่ได้อย่างเดียวแล้วพี่สาวพี่ไก่อเลยต้องบอกพ่อกับแม่เอง พ่อกับแม่ก็เสียใจมากแต่ก็ให้พี่สาวตัดสินใจเองว่าจะเอากันอย่างไร เขาก็อยู่ด้วยกันมาเรื่อย ๆ ไป ๆ มา ๆ แต่แฟนพี่สาวก็ไม่ได้ทำอะไรที่เป็นารับผิดชอบเลย แล้วก็เหมือนกรรมติดจรวดแฟนพี่สาวก็เป็นมะเร็งตายตอนหลานพี่ไก่อยังไม่ครบขวบเลย แล้วพี่สาวก็เลยย้ายกลับไปอยู่ที่เชียงใหม่กับพ่อแม่ ตอนนี้พี่ไก่อก็เช่าอพาทเมนต์อยู่คนเดียว

พี่ไก่อบอกว่าที่พี่ไก่อตัดสินใจเป็นโสดนี่คงเป็นเพราะไม่ชอบความเห็นแก่ตัวของผู้ชาย ความไม่รับผิดชอบ พี่ไก่อขยาดจริง ๆ ไม่ขอมือคู่ดีกว่า ถึงแม้ว่าบางทีเราอยู่คนเดียวแล้วมันจะเหงาบ้าง แต่พี่ไก่อก็แก้ปัญหาด้วยการชวนเพื่อนไปเที่ยวบ้างไปออกกำลังกายบ้าง มีปัญหาโทรกลับไปปรึกษาพ่อกับแม่ หรือไม่ก็เพื่อนที่สนิท แต่ถ้าจะให้แต่งงานเพื่อหาคนอยู่เป็นเพื่อนพี่ไก่อไม่เอา เวลา

เจอคนถามว่าทำไมไม่แต่งงาน ก็จะตอบโดยไม่อ้อมค้อมเลยว่าไม่ชอบผู้ชายเพราะผู้ชายเห็นแก่ตัว และก็ไม่กลัวว่าใครจะมองอย่างไรด้วย ส่วนพ่อกับแม่ช่วงสาว ๆ อยู่ก็เป็นห่วงบ้างที่ลูกสาวไม่ได้แต่งงานแต่เดี๋ยวนี้เลิกพูดไปแล้ว ตอนนี้อยู่ก็เลยมีความสุขกับชีวิตโสด สนุกกับงาน ในอนาคตที่ไถ่ก็ไม่คิดที่จะมีคู่ชั่วชีวิต ตอนอายุ 60 ไปแล้วก็คงจะกลับไปอยู่บ้านก็คงจะต้องฝากชีวิตไว้กับหลาน และเหลนในยามแก่เฒ่า

13. น้าอิน

อายุ 55 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดลพบุรี มีพี่น้อง 5 คน ผู้ชาย 3 คน ผู้หญิง 2 คน น้าอินเป็นคนี่ 4 พ่อกับแม่มีอาชีพทำนาและให้เช่าที่นา พ่อค่อนข้างจะเจ้าระเบียบหน่อย แม่เป็นคนใจดี พี่ชายคนโตรับราชการมาอยู่ที่กรุงเทพฯ น้าอินเลยขอพ่อกับแม่มาเรียนที่กรุงเทพฯ โดยอาศัยอยู่กับพี่ชายที่บ้านพักทหาร พ่อแต่งงานพี่ชายก็ย้ายออกมาซื้อบ้านใหม่ น้าอินก็ยังอาศัยอยู่กับพี่ชายเหมือนเดิม น้าอินจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทฝ่ายบัญชี เงินเดือน 25,000 บาท ตอนนี้อยู่ช่วยพี่ชายเลี้ยงหลานบ้าง ไปเที่ยว ไปทำบุญบ้างแล้วแต่ใครจะชวน

น้าอินเล่าว่า ตอนมาทำงานใหม่ ๆ ก็มีคนมาจีบเหมือนกัน แต่ก็เฉย ๆ ไม่ได้รู้สึกสนใจใคร รู้สึกว่ามันยังไม่ใช่นคนที่ชอบ ก็เลยยังไม่ตกลงคบใครเป็นแฟนแต่เพื่อน ๆ ที่ทำงานที่สนิทกันก็ทยอยกันสละโสดไปทีละคน บางคนก็แต่งงานกันเองในที่ทำงานเดียวกัน พ่อผ่านไปได้สัก 3-4 ปีเพื่อน ๆ ก็เริ่มมีปัญหาครอบครัวกันเพื่อนหลายคนสามีไปมีเมียหน่อย เงินไม่พอใช้ เข้ากับแม่สามีไม่ได้ ต้องเลี้ยงลูกและทำงานบ้านด้วย ปัญหามากมายที่น้าอินต้องฟังจากบรรดาเพื่อน ๆ แต่ที่แต่งงานไปแล้ว ดีก็มีแต่มันน้อยคนน้าอินก็เลยคิดว่าขออยู่เป็นโสดดีกว่า การไม่มีสามีเป็นลาภอันประเสริฐ น้าอินคิดว่าถ้าจะแต่งงานคงจะไม่โชคดีขนาดที่ได้สามีดีแน่ ๆ เลยอยู่อย่างนี้ก็ไม่เครียดแค่ฟังปัญหาคนอื่นยังเครียดด้วยเลยถ้าเป็นปัญหาของตัวเองคงจะแยะแน่ ส่วนพ่อกับแม่เมื่อก่อนจะพูดถึงทุกทีที่กลับไปบ้าน น้าอินก็รู้สึกไม่ดีเหมือนกันที่ทำให้พ่อกับแม่กังวลใจ แต่เดี๋ยวนี้เลิกพูดไปโดยสิ้นเชิงเพราะน้าอินก็อายุมากแล้วคงไม่มีหวังที่จะแต่งงานอีกแล้ว เวลามีคนมาถามว่าทำไมไม่แต่งงานแล้วทำไมทำแปลกใจ น้าอินจะรู้สึกไม่ชอบเลยแต่ก็จะบอกว่า”ยังไม่เจอคนถูกใจ และอยู่คนเดียวชีวิตสุดแสนจะสบายจะไปหาความทุกข์มาใส่ตัวทำไม” น้าอินบอกว่าการแต่งงานทำให้ชีวิตยุ่งวุ่นวาย เวลาว่างก็จะกลับไปลพบุรีไปหาพ่อแม่พี่น้องหลาน ๆ หรือไม่ก็ไปทำบุญกับเพื่อน ๆ เวลาไม่สบายก็จะใช้สิทธิ์ประกันสังคม ในอนาคตก็คงจะกลับบ้านไปอยู่กับพ่อแม่และหลาน ๆ

14. พี่โย

อายุ 46 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดบุรีรัมย์ พ่อเสียชีวิตตั้งแต่เธออายุได้ 16 ปี แม่ไม่ได้แต่งงานใหม่ ความสัมพันธ์ในครอบครัวดี แม่มีอาชีพทำนา พี่โยเธอมีพี่น้อง 6 คน ชาย 3 คน หญิง 3 คน พี่โยเป็นน้องคนที่ 5 ทำให้พี่โยได้เรียนหนังสือสูง ๆ ส่วนพี่ ๆ ต้องช่วยแม่ทำงานเรียนจบแค่ ป.4 บ้าง จบ ม. 3 บ้าง พี่โยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทฝ่ายขาย เงินเดือนบวกค่าคอมได้ประมาณเดือนละ 19,000 บาท รายได้จากการขายตามตลาดนัดในวันหยุดประมาณเดือนละ 5,000 บาท รวมแล้วแต่ละเดือนจะมีรายได้ 24,000 บาท แต่ละเดือนจะช่วยค่าน้ำค่าไฟญาติเดือนละ 1,000 บาท ใช้เองส่วนตัวและเก็บออมไว้ประมาณ 13,000 บาท ที่เหลือจะให้แม่หมด ปัจจุบันพี่โยอยู่กับญาติที่กรุงเทพฯ

พี่โยบอกว่า สาเหตุที่อยู่เป็นโสดก็คงจะเป็นเพราะว่าต้องทำงานหาเงินเลยไม่มีเวลาหาแฟน ที่ทำงานอยู่ด้วยกันก็มีคนมาจีบบ้างแต่ก็ไม่ได้สนใจคิดว่าหาเงินก่อนก็ทำทุกอย่างที่จะหาเงินได้ หลังจากเลิกงานแล้วก็ไปขายตามตลาดนัดอีก พี่โยเห็นพ่อกับแม่ลำบากมาตั้งแต่เด็กพอพ่อเสียชีวิตแม่กับพี่ ๆ ก็ต้องหาเลี้ยงน้องต่อสงสารแม่อยากให้แม่สบายพี่โยก็เลยทำแต่งงานหาเงินคิดว่าถ้าแต่งงานภาระมันก็ต้องดูแลสามีและลูกทำให้ไม่มีเวลาในการหาเงินและการมีครอบครัวมันต้องมีเวลาให้ครอบครัวด้วยถ้าไม่มีเวลาให้ครอบครัวปัญหามันก็จะตามมาเพราะฉะนั้นก็อยู่เป็นโสดดีกว่า ที่แรกแม่ก็หวังเหมือนกันที่ไม่แต่งงาน จะหาแฟนให้ด้วยซ้ำแต่พี่โยบอกไม่เอา หลัง ๆ ก็เลยเลิกพูดไปเพราะเห็นว่าพี่โยอายุมากแล้วคงจะไม่เปลี่ยนใจแล้วละ คนทั่วไปที่เข้ามาถามก็ไม่ค่อยมีมากหรอกพี่โยว่าเดี๋ยวนี้คนเป็นโสดกันมากไม่เห็นมันจะผิดปกติตรงไหน ใครไม่แต่งงานก็ดี ในอนาคตพี่โยวางแผนไว้ว่าก็คงจะเก็บเงินให้ได้มาก ๆ ก็คงจะกลับไปอยู่กับแม่แล้วก็คงจะไปอยู่กับหลาน ๆ

15. พี่ฝ่าย

อายุ 48 ปี ภูมิลำเนาอยู่จังหวัดนครปฐม ครอบครัวพ่อแม่อยู่ด้วยกัน ความสัมพันธ์ในครอบครัวดี มีพี่น้อง 4 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด พี่ฝ่ายเป็นพี่คนโตต่อมาเมื่อแม่เสียชีวิต พี่ฝ่ายกับน้องสาวคนรองก็ย้ายมาอยู่กับยาย ส่วนน้องสาวอีก 2 คนก็อยู่กับพ่อ พี่ฝ่ายจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัททัวร์ เงินเดือน 29,000 บาท ตอนนี้อยู่ที่อพาร์ทเมนท์คนเดียวเพราะน้องสาวแต่งงานกันหมดแล้วทั้ง 3 คน เงินเดือนที่ได้ก็อยู่ได้โดยไม่ต้องทำอาชีพเสริมอยู่คนเดียวก็ไม่จำเป็นต้องใช้อะไรมากส่วนมากจะเก็บเงินมากกว่าที่จะใช้ ทุก 3 เดือนก็จะโอนเงินไปให้

พ่อใช้บ้าง ซึ่งพ่อจะอาศัยอยู่กับครอบครัวของน้องสาวคนที่สาม ทุกวันนี้พ่อก็มีวันหยุดก็จะกลับบ้าน ที่นครปฐมซึ่งน้อง ๆ ก็จะไปอาศัยอยู่ใกล้ ๆ กันก็จะกลับไปเล่นกับหลานบ้าง พาพ่อไปเที่ยวบ้าง ไปเที่ยวกับญาติ ๆ บ้างไม่มีเหงา เวลามีปัญหา ก็จะปรึกษาพ่อ น้อง แล้วก็ญาติ ๆ

พี่ฝ่ายบอกว่าในชีวิตไม่เคยคิดที่จะแต่งงาน ไม่เคยมีแฟน ไม่เคยคิดที่จะอยู่ร่วมกับใคร เพราะพี่ฝ่ายเคยไปอยู่กับยายอยู่กับน้ำแล้วเห็นว่าน้ำเขยมักจะทำไม่ดีกับน้ำสาวชอบใช้ให้ทำงาน บ้านโดยที่ไม่ยอมช่วยทำอะไรเลย ชอบด่าว่าแรง ๆ เลยไม่อยากเป็นเหมือนน้ำ อยากอยู่คนเดียว รู้สึกว่ารำคาญถ้าต้องอยู่ร่วมกับคนอื่น ก็เคยมีคนเข้ามาจีบบ้างแต่ไม่ได้สนใจในความคิดเห็นของพี่ฝ่ายคิดว่าการอยู่เป็นโสดของตัวเองนั้นอิสระเสรีดีไม่ต้องคอยไปปรนนิบัติใคร ไม่ต้องไปแบกรับภาระของคนอื่น และสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งใคร ส่วนมุมมองในเรื่องการอยู่เป็นโสดกับการแต่งงาน พี่ฝ่ายบอกว่า เดียวนี้ผู้หญิงอยู่เป็นโสดกันมากดูแล้วธรรมดาไม่เห็นว่ามันจะผิดปกติตรงไหน ค่านิยมสมัยนี้มันเปลี่ยนไปแล้วไม่มีค้อยมีใครสนใจเรื่องผู้หญิงโสดกันแล้ว พ่อพี่ฝ่ายก็เมื่อก่อนก็มีถามบ้างแต่เดี๋ยวนี้เฉย ๆ แล้ว ส่วนเรื่องแต่งงานพี่ฝ่ายมองว่ามันไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นของชีวิตเพราะผู้หญิงมีความสามารถในการหาเลี้ยงตัวเองได้ ไม่ต้องมีผู้ชายก็อยู่ได้ พี่ฝ่ายคิดว่าจะครองตัวเป็นโสดไปตลอดชีวิต บั้นปลายชีวิตคงจะกลับไปอยู่กับหลาน

16. พี่กุ้ง

อายุ 53 ปี ภูมิลำเนา จังหวัดกรุงเทพฯ ครอบครัวอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวใหญ่ มีพี่น้อง 4 คน ผู้หญิง 2 คน ผู้ชาย 2 คน พี่กุ้งเป็นพี่คนโต ตอนเด็ก ๆ พ่อกับแม่จะเลี้ยงแบบเข้มงวด นิดหนึ่งเพราะเป็นพี่คนโตต้องดูแลน้อง ๆ จะสอนให้พี่น้องรักและสามัคคีกันต้องช่วยเหลือกัน ซึ่งพอโตมาถึงแม้ว่า น้องอีก 3 คนจะแต่งงานมีครอบครัวแล้วยังก็ยังอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันแต่ก็ไม่ได้ทะเลาะกัน ตอนนีพ่อดีชีวิตไปแล้ว ก็อยู่กับแม่และครอบครัวของน้องอีก 3 ครอบครัวที่อยู่จะเป็นอาคารพาณิชย์ 4 ชั้นขนาด 3 คูหา เปิดเป็นร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยที่ดูแลร้านกับน้องสาวคนที่ 2 พี่กุ้งจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้เสริมด้วยการออกเงินกู้ เงินเดือนประมาณเดือนละ 45,000 บาท ก็จะให้แม่ไว้ใช้จ่ายบ้าง เดือนละ 5,000 บาท ให้หลาน ๆ บ้างรวม 5,000 บาท ทุกวันก็จะมาขายของที่ร้าน หรือถ้าวันไหนหยุดก็จะพาแม่พาหลานไปเที่ยว ไปทำบุญ ชีวิตไม่มีเหงาจะทำอะไรก็จะปรึกษาแม่หรือแม่ก็น้อง ๆ ก่อน

พี่กุ้งบอกว่าไม่ได้คิดว่าตัวเองจะอยู่เป็นโสด แต่ทำไมไม่มีแฟนก็ไม่รู้อาจเป็นเพราะว่าตอนสาว ๆ พี่กุ้งเป็นพี่คนโตต้องช่วยพ่อแม่ทำมาหากินและเลี้ยงน้อง ๆ เลยไม่มีเวลาหาแฟน แต่พี่

กึ่งก็ไม่ได้คิดมากว่าจะต้องแต่งงานเพราะในชีวิตนี้มีความสุขอยู่แล้วมีเวลาดูแลแม่ ช่วยน้อง ๆ เลี้ยงหลานในชีวิตไม่รู้สึกขาดอะไร พี่กึ่งบอกว่าคงจะอยู่เป็นโสดตลอดชีวิต ไม่ห่วงอะไรเพราะพี่กึ่งทำประกันชีวิตและประกันสุขภาพถ้าเกิดเจ็บป่วยประกันก็จ่าย เงินประกันชีวิตก็เก็บไว้ให้น้องให้หลาน

17. พี่แดง

อายุ 40 ปี ภูมิลำเนา จังหวัดกรุงเทพฯ อาศัยอยู่กับพ่อแม่ มีพี่น้อง 2 คน พี่คนโตเป็นผู้ชาย พี่แดงเป็นน้องคนสุดท้อง พ่อมีอาชีพรับราชการ และแม่มีอาชีพค้าขาย ก่อนแต่งงานพ่อจะเป็นคนที่เจ้าชู้มาก พ่อมีลูกสาวก็เลยเป็นคนที่หวนลูกสาวมากเพราะคิดว่าลูกจะไปเจอคนอย่างตัวเอง ส่วนพี่ชายจะไม่ค่อยห่วงเท่าไร จะมาเข้มงวดที่ลูกสาวแทนจะคบเพื่อนส่วนมากก็มีแต่เพื่อนผู้หญิงเพราะ ตอนเรียนประถมและมัธยมพ่อจะให้เรียนแต่ โรงเรียนหญิงล้วน ตอนเรียนต้องกลับบ้านตรงเวลาถ้ากลับช้าจะให้พี่ชายไปรับ พ่อมักจะสอนให้ระวังเพื่อนผู้ชายไว้ถึงเป็นเพื่อนก็ไม่ควรไว้วางใจ ทำให้พี่แดงไม่ค่อยได้สนิทกับผู้ชายคนไหนมากนักเพราะกลัวพ่อจะรู้และจะมีปัญหาที่เลยไม่ค่อยได้คบกับผู้ชายคนไหน พี่ก็เลยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพค้าขายข้าวสารที่ทำต่อจากแม่ รายได้เดือนละ 50,000 บาท แต่ละเดือนจะให้พ่อและแม่ไว้ใช้คนละ 10,000 บาท ที่เหลือก็จะไว้ใช้ส่วนตัวเดือนละ 15,000 บาท นอกนั้นจะเก็บสะสมไว้ในธนาคาร ส่วนพี่ชายรับราชการเหมือนพ่อและแต่งงานแยกครอบครัวออกไปแล้ว ตอนนีพี่แดงก็ยังอาศัยอยู่กับพ่อที่เกษียณออกจากราชการแล้วและแม่ ทุกวันนี้วันหยุดก็จะพาพ่อแม่ไปเที่ยวบ้าง ชวนหลานไปดูหนังบ้าง

พี่แดงบอกว่าที่ไม่ได้แต่งงานอาจจะเพราะไม่ค่อยได้คบเพื่อนผู้ชายมากนัก จะมีแต่เพื่อนผู้หญิง พ่อเรียนจบก็ช่วยแม่ขายข้าวเลยก็เลยไม่มีเวลาหาและพ่อพี่แดงก็ยังคงเข้มงวดในเรื่องการคบเพื่อนผู้ชายอยู่ จนถึงปัจจุบันแม้จะไม่เข้มงวดเหมือนพี่แดงสาว ๆ แต่พี่แดงก็ชินแล้วที่จะอยู่คนเดียว ถ้ามีผู้ชายมาอยู่ด้วยคงจะอึดอัดเพราะไม่ชินที่จะมีผู้ชายมาอยู่ด้วย พี่แดงบอกว่าคงจะอยู่เป็นโสดไปตลอดชีวิตเพราะอายุก็มากแล้วจะให้แต่งงานแล้วปรับตัวไปมีชีวิตคู่คงจะไม่ไหวในอนาคตอาจจะเลิกขายข้าวตอนอายุซัก 55 แล้วจะไปเที่ยวรอบโลก ถ้าแก่มากก็คงจะให้หลานเลี้ยง

18. พี่หวาน

อายุ 47 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดสงขลา พี่หวานมีพี่น้อง 3 คนเป็นผู้หญิงหมดทั้ง 3 คน พี่หวานเป็นน้องคนสุดท้อง พ่อเสียชีวิตตั้งแต่พี่หวานยังเด็ก แม่เคยพาลูก ๆ ย้ายมาอยู่กรุงเทพฯ ใกล้เคียง ๆ บ้าที่เป็นพี่สาวแม่ เพื่อที่ลูก ๆ จะได้เรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ แม่ไม่ได้แต่งงานใหม่จึงต้องเลี้ยงลูกคนเดียว แม่เปิดร้านขายอาหารบวกับได้เงินจากที่ให้คนเช่านาซึ่งก็สามารถเลี้ยงลูก 3 คนได้สบาย ตอนนี้พี่สาว 2 คนแต่งงานออกไปมีครอบครัวกันหมดแล้ว พี่หวานจบการศึกษาระดับปริญญาโท ประกอบอาชีพธุรกิจขายโทรศัพท์มือถือ รายได้เดือนละ 65,000 บาท พี่หวานอาศัยอยู่กับแม่ 2 คน เพราะพี่สาว 2 แต่งงานไปแล้ว แม่พี่หวานมีโรคประจำตัวคือโรคภูมิแพ้และเบาหวาน ยิ่งอายุมากขึ้นอาการก็มากขึ้นทำให้ต้องเข้าโรงพยาบาลบ่อยพี่หวานเลยต้องรับหน้าที่ในการดูแลแม่ พี่หวานจะแบ่งเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาแม่เดือนละ 5,000 บาท และพี่ ๆ ก็ช่วยกันออกคนละ 5,000 เวลาพาแม่ไปหาหมอจะพาเข้าโรงพยาบาลเอกชนเพราะอยากให้แม่มีความสะดวกสบาย และการรักษาที่ดีที่สุด ถึงจะใช้เงินมากก็ยอม และพี่หวานก็แบ่งให้แม่ใช้เดือนละ 10,000 บาท ให้หลาน 3 คน ๆ ละ 3,000 บาท ทำบุญให้กับโรงพยาบาลเดือนละ 1,000 บาท ทำบุญให้เด็กด้อยโอกาสเดือนละ 1,000 บาท แต่แต่ละปีก็ต้องส่งเงินค่าประกันชีวิตและประกันสุขภาพปีละประมาณ 40,000 บาท แต่ละเดือนจะพาแม่ตระเวนทำบุญไปวัดต่าง ๆ เดือนละวัด ทำบุญประมาณ 5,000 บาท ซึ่งพี่หวานมีความสุขมากที่มีเวลาดูแลแม่และชอบที่จะพาแม่ไปทำบุญ

พี่หวานบอกว่าก็ไม่ได้คิดว่าจะเป็นโสด ก็เคยมีแฟนที่คบกันมาบ้าง 2 คนตอนเรียนมหาวิทยาลัย 1 คน พอเรียนจบก็ห่างกันไป แล้วก็ยังมีอีกคนตอนทำงานบริษัทก็ทำงานอยู่บริษัทเดียวกัน พอพี่หวานลาออกก็ค่อย ๆ ห่างกัน แต่ก็ไม่ได้เสียใจมาก คิดว่ายังไม่ใช่นี้อู่ ประกอบกับที่ต้องมาดูแลธุรกิจตัวเองและดูแลแม่ทำให้ไม่มีเวลาที่จะหาใคร แต่พี่หวานก็ไม่ได้เครียดหรือวิตกอะไร พี่หวานบอกว่อยู่อย่างนี้ก็ดีแล้วอิสระดี มีเวลาทำอะไรมาก พี่หวานกลัวว่ถ้าแต่งงานแล้วต้องเอาเวลาไปดูแลครอบครัวด้วยคงจะไม่มีเวลาดูแลแม่ หรือทำอย่างอื่น พี่หวานบอกว่ในชีวิตนี้คงจะไม่แต่งงานแน่นอนเพราะคิดว่าชีวิตโสดที่เป็นอยู่นี้ดีที่สุดแล้ว ไม่ต้องไปพึ่งพาใครสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง ในอนาคตถ้าไม่ทำงานแล้วจะไปเป็นอาสาสมัครเพื่อทำประโยชน์ให้กับคนอื่นบ้าง แต่ถ้าแก่ตัวลงมาก ๆ คงจะไปอยู่กับหลาน

19. พี่หมู

อายุ 43 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดเลย มีพี่น้อง 2 คน เป็นผู้หญิงทั้งคู่ พี่หมูเป็นพี่สาว คนโต พ่อกับแม่แยกทางกันตั้งแต่พี่หมูและน้องเป็นเด็ก โดยที่พี่หมูกับน้องสาวจะไปอยู่กับแม่ แม่ก็กลับไปอยู่กับยาย พ่อแยกไปมีครอบครัวใหม่นาน ๆ พ่อจะกลับมาหาซักที่แต่เวลาพ่อมาหาพี่หมูกับน้องก็ไม่ได้ดีใจอะไรมากนัก เพราะพ่อจากไปตั้งแต่เด็ก ๆ และนาน ๆ ก็มาที่ก็ไม่ค่อยผูกพันกันเท่าไร พ่อเรียนมัธยมจบก็เข้ามาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ พ่อเรียนจบก็ทำงานที่บริษัทแห่งหนึ่งแต่เงินเดือนไม่พอใช้ ประมาณ 1 ปีก็เลยลาออกมาทำธุรกิจขายเสื้อผ้า-รองเท้า โดยขอทุนจากแม่มาลงทุน แล้วน้องสาวก็มาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ พี่หมูก็เลยรับอาสาแม่ที่จะส่งน้องสาวเรียนเอง พ่อเรียนจบน้องสาวก็กลับไปอยู่กับแม่ที่ต่างจังหวัด แล้วก็แต่งงานกับคนที่อยู่บ้านละแวกเดียวกัน ส่วนพี่หมูก็ยังคงอยู่ที่กรุงเทพฯ กับลูกน้องอีก 2 คน ที่ยังไม่ได้แต่งงานเหมือนกัน พี่หมูจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ตอนนี้นำกำลังศึกษาปริญญาโทอยู่ รายได้ประมาณเดือนละ 50,000 บาท ส่งกลับไปให้แม่เดือนละ 10,000 บาท ส่งไปให้หลาน 2 คน 5,000 บาท เก็บไว้ใช้เองประมาณ 10,000 บาท ที่เหลือจะเก็บเข้าธนาคาร

พี่หมูบอกว่าในช่วงสมัยเรียนมหาวิทยาลัยก็มีแฟนที่คบอยู่ 1 คน แต่ก็เลิกกันไป อาจจะเป็นเพราะพี่หมูเป็นคนที่ไม่ค่อยคิด ชอบทำอะไรที่เป็นระเบียบ ตรงต่อเวลา แต่แฟนที่คบเป็นคนที่ไม่ค่อยคิด พี่หมูเกือบจะทุกอย่างจึงเลิกกันไป และก็มีอีกคนตอนที่ทำธุรกิจของตัวเองแล้วก็เลิกเลยแบบเดิมอีกจะให้เราปรับตัวมาหาเขาก็ทำไม่ได้ จะให้พี่หมูปรับนิสัยตัวเองพี่หมูก็ทำไม่ได้ก็เลยเลิกกัน หลังจากนั้นก็ไม่คบใครอีก เพราะจะหาคนที่นิสัยตรงกับตัวเองคงยากเลยขออยู่เป็นโสดดีกว่า เพราะจะให้ปรับตัวเข้ากับใครคงยากมันอึดอัดแล้วอยู่แบบนี้ก็มีความสุขดี 2 เดือนก็จะกลับไปเยี่ยมแม่เยี่ยมน้องและหลาน บางทีก็ปิดร้านพาลูกน้องไปเที่ยว ในอนาคตก็คงจะขออยู่เป็นโสดตลอดไป ถึงเวลาเจ็บป่วยก็จะใช้สิทธิ์เบิกกับประกันที่ส่งเงินอยู่ทุกปี ถ้าแก่มากแล้วก็คงจะกลับไปอยู่บ้านที่ต่างจังหวัดไปอยู่กับหลาน

20. พี่กล้วย

อายุ 49 ปี ภูมิลำเนาจังหวัดปทุมธานี มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน เป็นผู้ชาย 2 คนเป็นผู้หญิง 3 คน พี่กล้วยเป็นคนคนที่ 2 พ่อกับแม่มีอาชีพทำนา ส่งลูกเรียนหนังสือแต่พี่สาวคนโตกับพี่กล้วยจบแค่ มัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น เพราะต้องทำงานส่งน้อง ๆ ต่อ แล้วพอพี่กล้วยอายุประมาณ 25 ปีพี่กล้วยก็ขอพ่อกับแม่มาอยู่กรุงเทพฯ กับน้ำสาวที่แต่งงานมาอยู่กับสามีที่กรุงเทพฯ

แล้วก็ขอยืมเงินน้ำสาวไปเรียนทำผมและมาเปิดร้านทำผม ทำจนมาถึงปัจจุบัน ตอนนี้พี่กล้วยมีร้านทำผมที่เป็นของตัวเอง แต่ไม่ต้องลงมือทำเอง มีลูกน้องอยู่ 4 คน รายได้ต่อเดือน 55,000 บาท ส่งกลับไปให้พ่อกับแม่ใช้เดือนละ 20,000 บาท พี่กล้วยเก็บไว้ใช้ประมาณ 15,000 บาทที่เหลือจะเก็บไว้ในธนาคาร พี่น้องทั้งหมดแต่งงานมีครอบครัวหมดแล้วเหลือแต่พี่กล้วยคนเดียวที่ยังไม่ได้แต่ง ส่วนพ่อกับแม่อยู่กับน้องชายคนสุดท้าย

พี่กล้วยบอกว่าพี่กล้วยไม่อยากแต่งงานอยากอยู่เป็นโสดมากกว่าเพราะพี่กล้วยต้องช่วยพ่อแม่ทำงานมาตั้งแต่เด็กที่บ้านลำบาก พี่กล้วยก็เลยตั้งหน้าตั้งตาหาเงินอย่างเดียวประกอปกกับเห็นพี่สาวที่แต่งงานไปแล้วต้องทำงานบ้านเลี้ยงลูกดูสามีพี่เค้ากตขี้ทุกอย่างอยากจะทำเล็กก็เล็กไม่ได้เพราะไม่มีเงินไม่ได้ทำงาน พี่กล้วยก็เลยตั้งใจไว้ว่าจะไม่แต่งงานไม่ยอมไปเป็นขี้ข้าใครเด็ดขาด พี่กล้วยว่าจะทำอีก 6 ปี ก็จะไม่เล็กแล้วจะไปเที่ยว ไปทำบุญ แล้วจะกลับไปเลี้ยงเหลนที่บ้านนอก